

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/29290 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 28 augustus 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 augustus 2008 is ten aanzien van (hierna: de vreemdeling) een vrijheidsontnemende maatregel toegepast, die nadien is voortgezet. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 augustus 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd, is deels een herhaling van in beroep naar voren gebrachte standpunten, waarop de rechtbank heeft beslist. Anderdeels is hetgeen de vreemdeling daarin heeft aangevoerd niet als zodanig in eerste aanleg naar voren gebracht. Uit voormeld artikel 85 van de Vw 2000 volgt dat de grieven in hoger beroep moeten blijven binnen de beoordeling van het bestreden besluit die de rechtbank heeft gegeven, danwel, gelet op de daartegen voor haar aangevoerde gronden en de door haar te verrichten ambtshalve toetsing, behoorde te geven.

Aldus is geen sprake van grieven in de zin van artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

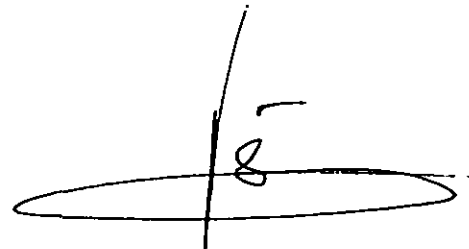
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 september 2008

345.

Verzonden: 25 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model M19 Beschikking tot aanwijzing van een ruimte of plaats ingevolge art. 6 lid 1 of lid 1 en 2 van de Vreemdelingenwet

V-nummer
Kmar-incidentnr. : 603009

Piketadvocaat : Tel:

Ondergetekende, Andries Bouke Zijlstra, Wachtmeester
ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking.,

Overwegende dat, aan

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geslacht : Mannelijk
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Kongo
Nationaliteit : Onbekend
Burgerlijke staat : Gehuwd
Tezamen met zijn geen kinderen jonger dan 16 jaar

IND lokatie:	AC Schiphol		
Dossiernr:			
ULAD ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangstdatum:	09 AUG 2008		
Registratie in naam mdw:	M/	unit:	257
INDIS datum:	9/8/08		
Invoer- naam mdw:	W		
controle datum:	12-8	unit	

De toegang tot Nederland is geweigerd op grond van:

- (X)artikel 13 juncto artikel 5 van de Verordening (EG) Nr. 562/2006 van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (voor onderdanen van derde landen)
- ()artikel 3, lid 1 onder d van de Vreemdelingenwet juncto artikel 8.8 of 8.5 van het Vreemdelingenbesluit (voor personen die vallen onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer of onderdanen van België en Luxemburg)
(eventueel hieronder overige gegevens vermelden)

wordt aan betrokkene(n) op grond van art. 6 lid 1 van de Vreemdelingenwet de verplichting opgelegd zich op te houden in :

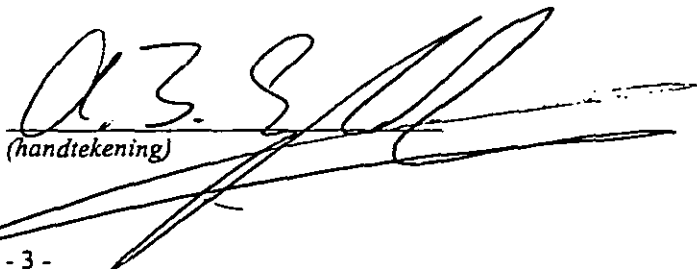
Aanmeldcentrum Schiphol

Deze beschikking is door mij onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.
Nadat ik aan betrokkene de strekking en inhoud van deze aanwijzing medegedeeld had,

- ()in de Nederlandse taal, welke door betrokkene in voldoende mate beheerst wordt;
- (X)in de engels taal, welke door mij verbalisant en de vreemdeling in voldoende mate beheerst wordt;
- ()d.m.v. de tolk in de taal van het tolkencentrum in persoon, verklaarde hij/zij deze beschikking te begrijpen.

Schiphol, 07-08-2008

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking., Andries Bouke Zijlstra, Wachtmeester

(handtekening)

Noot 1 Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken, Dreef 30, 2012 HS Haarlem.

Noot 2 Na indiening van een eerste beroep (of eerste kennisgeving van de IND) zult u - indien de maatregel niet voor die tijd opgeheven is - (uiterlijk) op de 35e dag na aanvang van de vrijheidsontneming door een rechtbank gehoord worden. De oproep om op de zitting te verschijnen ontvangt u op het moment dat u naar de rechtbank vervoerd zal worden.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
vreemdelingenkamer

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) en
artikel 8:70 van de Awb j° artikel 94 en artikel 106 van de Vw 2000

reg. nrs.: AWB 08/29289 (voorlopige voorziening)
AWB 08/29287 (beroep asiel)
AWB 08/29290 (beroep vrijheidsontnemende maatregel)
AWB 08/29586 (voorlopige voorziening toegangsweigering)

V-nr.:

inzake: geboren op burger van de
Democratische Republiek Congo (DRC), verblijvende in het Detentiecentrum Noord-
Holland te Oude Meer, verzoeker/eiser, hierna te noemen: eiser,
gemachtigde: mr. P.A. Blaas, advocaat te 's-Hertogenbosch,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. M. van Andel, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

Op 7 augustus 2008 is eiser op grond van artikel 3 van de Vw 2000 op de luchthaven Schiphol de toegang tot Nederland geweigerd. Ten aanzien van eiser is op dezelfde datum de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 toegepast.

Bij beroepsschrift van 13 augustus 2008 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Op 13 augustus 2008 heeft eiser tevens beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van diezelfde datum waarbij de aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitzetting van eiser achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

Bij brief van 15 augustus 2008 heeft eiser administratief beroep ingesteld tegen de toegangsweigering. Bij brief van diezelfde datum heeft eiser een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht eiser te behandelen als ware hem de toegang tot Nederland toegestaan, totdat in hoogste instantie op het administratief beroep gericht tegen de toegangsweigering is beslist.

De verzoeken om een voorlopige voorziening, alsmede het beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel, zijn behandeld ter zitting van 22 augustus 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

2

heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig L. Valckx, tolk in de Franse taal. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

In dit geding wordt uitgegaan van de volgende feiten.

1. De onderhavige asielaanvraag betreft een tweede asielaanvraag. Eiser heeft op 1 juli 2000 voor de eerste maal een asielaanvraag ingediend. Verweerder heeft die asielaanvraag bij besluit van 25 september 2000 afgewezen. Het hiertegen ingestelde bezwaar is bij besluit van 13 mei 2002 ongegrond verklaard. Het daartegen ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Maastricht, van 23 maart 2004 (AWB 02/44902), ongegrond verklaard.

2. Eiser is op _____ in Nederland getrouwd met _____ van Britse nationaliteit. Eiser heeft vervolgens op 9 juli 2007 asiel aangevraagd in het Verenigd Koninkrijk. Op 7 augustus 2008 is eiser door de Britse autoriteiten overgedragen aan de Nederlandse autoriteiten.

III. ASIELRELAAS

1. Eiser heeft het volgende relaas aan zijn eerste asielaanvraag ten grondslag gelegd. Eiser was een actief lid van de Union Paour et Parti Social (UDPS). Eiser is eerder opgepakt wegens zijn politieke activiteiten en deelname aan demonstraties en was dan ook bekend bij de autoriteiten. Na een demonstratie in april 2000, waar eiser bij aanwezig was, heeft de politie zijn huis doorzocht. Daarbij zijn onder meer adressen gevonden van rebellen en documenten waaruit bleek dat eiser was doorgestaan met zijn politieke activiteiten. Op het hebben van contacten met de rebellen stond de doodstraf. Eiser is vervolgens het land ontvlucht.

2. Eiser heeft, in aanvulling hierop, aan zijn tweede asielaanvraag het volgende ten grondslag gelegd. Eiser heeft een foto overgelegd van een bijeenkomst van de UDPS, waarop hij is te zien met Etienne Tishekedi. Hieruit blijkt dat eiser een belangrijke rol vervulde binnen de partij, _____ die ook op de foto staat en die hetzelfde werk deed als eiser, is gedood in augustus 2003. Ook heeft eiser een foto overgelegd van een demonstratie van de UDPS. Voorts heeft eiser correspondentie gevoerd voor Amnesty International met Joseph Kabila en president Ahmadinejad, betreffende de mensenrechtenschendingen in hun landen. Dit valt slecht in de smaak bij de Congolese autoriteiten, waardoor eiser vreest voor zijn leven. Ten slotte is eiser getrouwd met een Brits onderdaan.

IV. OVERWEGINGEN TEN AANZIEN VAN DE ASIELAANVRAAG

1. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

2. Naar vaste jurisprudentie staat vast dat de bestuursrechter, bij beoordeling of sprake is van artikel 4:6 Awb, dient uit te gaan van de oorspronkelijke afwijzing en zich in beginsel dient te beperken tot de vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden en, zo ja, of het bestuursorgaan daarin aanleiding had behoren te vinden om het oorspronkelijke besluit te herzien (zie uitspraak Centrale Raad van Beroep van 14 februari 2006, LJN: AV1645).

3. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

3

4. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Eiser is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

5. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procesuren. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.

6. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

7. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

8. Op grond van artikel 2, aanhef en onder e, van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn) kan in aanmerking komen voor een subsidiaire beschermingsstatus, voor zover van belang, een onderdaan van een derde land ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15c van de Definitierichtlijn.

9. Ingevolge artikel 15c van de Definitierichtlijn bestaat ernstige schade uit ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

10. Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen onder verwijzing naar artikel 4:6 van de Awb. Verweerder meent dat geen sprake is van rechtens relevante nova die nopen tot een heroverweging van de eerdere afwijzing. Eiser had de foto van de bijeenkomst van de UDPS in redelijkheid tijdens de eerste procedure reeds kunnen inbrengen, nu deze foto is gemaakt nog ruimschoots voordat hij zijn eerste asielvraag heeft ingediend. Overigens kan de foto niet tot een ander oordeel leiden, nu hieruit niet blijkt dat eiser in zijn land bekend is als een belangrijk politieke opposant. Eiser heeft niet geconcretiseerd dat de algemene situatie in zijn land van herkomst dusdanig is veranderd dat die algemene situatie moet worden aangemerkt als een rechtens relevant novum. Evenmin vormt de overgelegde correspondentie van Amnesty International een rechtens relevant novum. Dit vormt immers onvoldoende onderbouwing om aannemelijk te achten dat eiser in de negatieve aandacht staat in zijn land van herkomst. De stelling dat de correspondentie bekend is geworden bij de Congolese autoriteiten is niet nader onderbouwd. De verwijzing naar het rapport van Human Rights Watch leidt evenmin tot een ander oordeel, nu de situatie van de personen die daarin genoemd worden niet vergelijkbaar is met de onderhavige zaak. De stelling dat eiser op een zwarte lijst staat is enkel gebaseerd op vermoedens en niet-verifieerbare bronnen. Aan die stelling wordt dan ook geen betekenis toegekend. Artikel 15c van de Definitierichtlijn, bevat geen relevante wijziging van recht, nu in die toets al wordt voorzien in het kader van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b van de Vw 2000. Indien dit

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

4

anders zou zijn, is evenmin sprake van een rechtens relevant novum, nu voor de toepassing van artikel 15c van de Definitierichtlijn het uitgangspunt is dat sprake is van een geloofwaardig asielrelaas. Eiser komt, gelet op het voorgaande, niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel.

11. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder de aanvraag, gelet op de vereiste zorgvuldigheid, niet binnen 48 procedures heeft kunnen afdoen. Eiser meent dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning. De door eiser overgelegde correspondentie voor Amnesty International aan Joseph Kabila is een novum. Uit de door eiser overgelegd informatie blijkt immers dat personen die opkomen voor de mensenrechten in de DRC te vreezen hebben voor hun leven. Voor eiser geldt een verhoogd risico, nu juist Congolezen die enige tijd in het buitenland hebben verbleven, het risico lopen in ernstige problemen te raken met de veiligheidsdiensten. Verweerder heeft het voorgaande onvoldoende onderkend, terwijl niet is betwist dat de door eiser verrichte politieke activiteiten een voortzetting zijn van de eerder door hem verrichte activiteiten. Uit informatie van Docu Congo blijkt voorts dat alle naar de DRC terugkerende asielzoekers het risico lopen op een onmenselijke behandeling of bestraffing.

Verweerder heeft eisers beroep op artikel 15c van de Definitierichtlijn op onjuiste gronden afgedaan. Verweerder heeft niet betwist of bestreden dat er in de DRC sprake is van willekeurig geweld door een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Verzoeker valt onder de reikwijdte van het genoemde artikel. Zelfs indien het asielrelaas ongeloofwaardig is, hetgeen eiser betwist, kan eiser een geslaagd beroep doen op artikel 15 c van de Definitierichtlijn. Verwezen wordt naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 12 oktober 2007 (JV 2007/531). Zolang de prejudiciële vragen ten aanzien van de toepassing van artikel 15c van de Definitierichtlijn valt niet uit te sluiten dat eiser ingevolge artikel 15c van de Definitierichtlijn moet worden toegelaten tot Nederland.

12.1 Gelet op het onder rechtsoverweging III.3 weergegeven toetsingskader zal de rechtbank eerst de vraag moeten beantwoorden of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is te kwalificeren als een voor eiser relevante wijziging van recht sinds het eerdere besluit.

12.2 De implementatietermijn van de Definitierichtlijn is op 10 april 2006, derhalve na het eerdere besluit van 13 mei 2002, verstreken. Vast staat derhalve dat eiser zich niet voorafgaand aan het eerdere besluit op dit artikel heeft kunnen beroepen, zodat het in die zin als nieuw is aan te merken. Vervolgens is de vraag of dit artikel een wijziging van recht inhoudt. De rechtbank volgt niet verweerdters standpunt dat de toelatingsgrond van artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000 mede omvat de situatie die is beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn en dat derhalve geen sprake is van een wijziging van recht. Hierbij verwijst de rechtbank naar de uitspraak van haar meervoudige kamer van 25 januari 2007, kenmerk AWB 06/50100, waarin - kort gezegd - is geconcludeerd dat de in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn opgenomen subsidiaire bescherming niet in de Nederlandse wetgeving kan worden gelezen. De rechtbank ziet geen aanleiding om, hangende de beantwoording van de door de Afdeling aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen gestelde prejudiciële vragen op dit punt, tot een ander oordeel te komen dan eerdergenoemde meervoudige kamer. Ook in onderhavige zaak komt de rechtbank derhalve tot het oordeel dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is aan te merken als een wijziging van recht.

12.3 Voorts is de vraag aan de orde, of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn ook een voor eiser relevante wijziging van recht inhoudt. Wil eiser aanspraak kunnen maken op subsidiaire bescherming ingevolge dat artikel, dan dient hij aan te tonen dat ten tijde van het bestreden besluit in zijn land van herkomst sprake was van een binnenlands gewapend conflict. Niet in geschil is dat eiser afkomstig is uit de DRC. Derhalve dient te worden beoordeeld of aldaar op 13 augustus 2008 sprake was van een binnenlands gewapend conflict.

12.3.1 Volgens jurisprudentie van de Afdeling, waaronder de uitspraken van 20 juli 2007, kenmerk

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

5

200608939/1 en van 29 februari 2008, kenmerk 200703963/1, is van een binnenlands gewapend conflict eerst sprake indien een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land militaire operaties uit te voeren die aanhoudend en samenhangend van aard zijn.

12.3.2 Verweerder heeft geen standpunt ingenomen over de vraag of in de DRC sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Eiser heeft ter onderbouwing van zijn standpunt dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict in de DRC verwezen naar de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, van 18 maart 2008 (AWB 08/7925). In die uitspraak is overwogen dat niet in geschil is dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict in de DRC. Ten eerste merkt de rechtbank op dat de genoemde uitspraak is vernietigd door de Afdeling bij uitspraak van 7 juli 2008 (nr. 200802709/1). De rechtbank overweegt voorts dat eiser ter onderbouwing van zijn standpunt niet met een verwijzing naar deze uitspraak kan volstaan, nu eiser, volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, zelf aannemelijk dient te maken dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict. In diens reactie op het voornemen tot afwijzing heeft eiser nog verwezen naar het rapport 'Breaking the Cycle of Impunity' van de International Federation of Human Rights en een landzrapport van Amnesty International. In de gronden van het beroep heeft eiser voorts verwezen naar een rapport van Docu Congo van 30 mei 2007, met als titel 'Gedwongen terugkeer naar Kongo -'. Voor zover eiser beoogde middels deze stukken zijn standpunt te onderbouwen dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict in de DRC, is de rechtbank van oordeel dat eiser hierin niet is geslaagd.

12.4. Nu eiser op grond van de door hem overgelegde informatie niet aannemelijk heeft gemaakt dat ten tijde van het bestreden besluit sprake was van een binnenlands gewapend conflict in de DRC, kan eiser geen aanspraak maken op subsidiaire bescherming ingevolge dat artikel. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitieverordening niet een voor eiser relevante wijziging van recht inhoudt.

13. Verder heeft eiser gesteld dat de door hem overgelegde foto's beschouwd dienen te worden als rechtens relevante nova. De rechtbank volgt eiser hierin niet. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat niet valt in te zien om welke reden eiser deze foto's niet reeds tijdens de eerste asielprocedure kon overleggen, nu beide foto's dateren van voor eisers eerste asielaanvraag. De door eiser gegeven verklaring, dat het gelet op de situatie in de DRC, lange tijd heeft geduurd om de foto's te verkrijgen, leidt naar het oordeel van de rechtbank niet tot een andere conclusie.

14. De rechtbank volgt eiser evenmin in zijn standpunt dat de door hem overgelegde correspondentie van Amnesty International een rechtens relevant novum is. In de vorige procedure is in rechte vast komen te staan dat eiser niet in de bijzonder negatieve aandacht van de Congolese autoriteiten staat. De overgelegde correspondentie kan aan dat oordeel niet afdoen. Eiser heeft met het overleggen van de correspondentie niet aannemelijk gemaakt dat hij werkelijk als criticus van het regime van de DRC bekend staat en dientengevolge in de bijzonder negatieve aandacht van die autoriteiten staat. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat onvoldoende is onderbouwd dat de correspondentie werkelijk is verstuurd en ontvangen.

15. Ten slotte heeft eiser gesteld dat uit de hierboven genoemde recente informatie van Docu Congo, blijkt dat alle asielzoekers uit de DRC bij terugkeer naar dat land het risico lopen op een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Eiser meent dat dit tevens een novum is. Verweerder heeft dit betwist en ter zitting gewezen op pagina 51 van het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake de DRC van juli 2008. Hierin staat - voor zover van belang - het volgende:
"Medewerkers van verschillende onafhankelijke en als betrouwbaar bekend staande Congolese en internationale organisaties kennen geen gevallen van teruggekeerde afgewezen en uitgeprocedeerde asielzoekers uit Europa die tijdens de verslagperiode vanwege hun asielachtergrond problemen

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

6

hebben ondervonden met de DGM of andere autoriteiten."

Naar het oordeel van de rechtbank biedt de door eiser overgelegde informatie van Docu Congo, dat ook van eerdere datum is dan het ambtsbericht, onvoldoende aanknopingspunten om te twijfelen aan de juistheid van de inhoud van het ambtsbericht. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de overgelegde informatie van Docu Congo en de daaraan door eiser verbonden stelling niet zijn aan te merken als een rechtens relevant novum.

16. Gelet op het voorgaande is de rechtbank dan ook van oordeel dat verweerder de asielaanvraag van eiser terecht heeft afgewezen onder verwijzing naar artikel 4:6 van de Awb.

17. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:36 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van verzoeker zal dan ook ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

18. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

V. OVERWEGINGEN TER ZAKE VAN DE TOEGANGSWEIGERING EN DE VRIJHEIDSONTNEEMENDE MAATREGEL

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het verweerder wordt opgedragen om verzoeker te behandelen als was hem de toegang niet geweigerd.

2. Artikel 5, eerste lid en onder a, van de Schengengrenscodex (hierna: SGC) luidt:

Voor onderdanen van derde landen gelden de volgende toegangsvoorwaarden voor een verblijf van ten hoogste drie maanden per periode van zes maanden:

a) in het bezit zijn van één of meer geldige reisdocumenten of documenten die recht geven op grensoverschrijding.

[...]

c) het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven, alsmede beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, dan wel in staat zijn deze middelen rechtmatig te verwerven;

[...]

3. Artikel 13, eerste lid, van de SGC luidt:

Indien een onderdaan van een derde land niet aan alle in artikel 5, eerste lid, vermelde toegangsvoorwaarden voldoet, en niet tot de in artikel 5, vierde lid, genoemde categorieën personen behoort, wordt hem de toegang tot het grondgebied van de lidstaten geweigerd. Dit laat de toepassing van de bijzondere bepalingen inzake asielrecht en internationale bescherming of inzake afgifte van een visum voor een verblijf van langere duur onverlet.

4. Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Vw 2000 – voor zover hier van belang – wordt toegang tot Nederland geweigerd aan de vreemdeling die niet in het bezit is van een geldig document voor grensoverschrijding, dan wel in het bezit is van een document voor grensoverschrijding waarin het benodigde visum ontbreekt of niet beschikt over voldoende middelen om te voorzien zowel in de kosten van verblijf in Nederland als in die van zijn reis naar een plaats buiten Nederland waar zijn toegang gewaarborgd is. Volgens het derde lid van dit artikel weigeren ambtenaren belast met de grensbewaking niet dan ingevolge een bijzondere aanwijzing van Onze Minister de toegang tot Nederland aan de vreemdeling die te kennen geeft dat hij asiel wenst.

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

7

5. Artikel 3, eerste lid, van de Richtlijn 2004/38 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor burgers van de Unie en hun familieleden (Verblijfsrichtlijn) luidt:

Deze richtlijn is van toepassing ten aanzien van iedere burger van de Unie die zich begeeft naar of verblijft in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, en diens familieleden als gedefinieerd in artikel 2, punt 2), die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

6. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat hem de toegang tot Nederland niet had mogen worden geweigerd. Eiser verwijst naar het arrest van het EHRM van 25 juli 2002 inzake BRAX (C-459/99, JV 2002/291). In dit arrest is uitgemaakt dat artikel 3 van de Richtlijn 68/360, artikel 3 van de Richtlijn 73/148 en verordening nr. 2317/95 zo dienen te worden uitgelegd dat een lidstaat een onderdaan van een derde land die gehuwd is met een onderdaan van een lidstaat, en die zonder geldige identiteitskaart of paspoort, of in voorkomend geval zonder visum, zijn grondgebied tracht binnen te komen, niet aan de grens mag terugverwijzen wanneer deze echtgenoot het bewijs kan leveren van zijn identiteit en huwelijksband en uit niets blijkt dat hij een gevaar is voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid. Nu eiser is gehuwd met een Brits onderdaan en er geen sprake is van openbare orde aspecten had hem de toegang niet geweigerd mogen worden.

7. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser terecht de toegang tot Nederland is geweigerd. Verzoeker heeft niet aangetoond dat hij aanspraken heeft op grond van het gemeenschapsrecht. Het enkel getrouwd zijn met een onderdaan van een lidstaat is daartoe onvoldoende.

8. De voorzieningenrechter stelt vast dat de toegangsweigerings is gebaseerd op de gronden dat:
- eiser niet in het bezit was van een geldig reisdocument; en
- niet in het bezit was van toereikende hestaansmiddelen voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugkeer naar het land van herkomst of doorreis.

9. De voorzieningenrechter is vooralsnog van oordeel dat eisers beroep geen redelijke kans van slagen heeft. Anders dan eiser stelt, gaat zijn beroep op het BRAX-arrest niet op. De feitelijke situatie van eiser verschilt namelijk met die waarop het BRAX-arrest ziet en de inmiddels door de Verblijfsrichtlijn ingetrokken en vervangen richtlijnen 68/360 en 73/148. De feitelijke situatie waarop de prejudiciële vragen in dat arrest betrekking hadden, betrof de situatie dat een onderdaan van een lidstaat in een andere lidstaat verblijft dan waarvan hij de nationaliteit heeft en diens familieleden. Weliswaar is eisers echtgenoot als Brits onderdaan een burger van de Unie, echter zij verblijft thans niet in een andere lidstaat dan waarvan zij de nationaliteit bezit. Gezien artikel 3, eerste lid, van de Verblijfsrichtlijn mist ook de Verblijfsrichtlijn toepassing. Zou eisers echtgenoot in Nederland verblijven dan zou de Verblijfsrichtlijn in beginsel wel van toepassing zijn.

10. Op basis van het voorgaande komt de voorzieningenrechter tot het voorlopig oordeel dat verzoeker de toegang rechtmatig is geweigerd. Gelet hierop is er geen aanleiding de gevraagde voorziening te treffen.

11. Aan de orde is voorts het beroep gericht tegen de vrijheidsontnemende maatregel.

12. Verweerder is op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 bevoegd een vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd, een ruimte of plaats als bedoeld in het eerste en tweede lid van dit artikel aan te wijzen, waar hij zich dient op te houden. Verweerder voert het beleid dat onder meer tot - voortzetting van - de maatregel van artikel 6 van de Vw 2000 wordt besloten indien de asielaanvraag binnen de AC-procedure is afgewezen.

13. Niet gebleken is van feiten of omstandigheden die maken dat verweerder - na afweging van alle bij de vrijheidsontnemende maatregel betrokken belangen - voornoemd beleid in het geval van verzoeker in redelijkheid niet heeft kunnen toepassen. Ook overigens bestaat er geen grond voor het

28. AUG. 2008 14:12

SBR VREEMDELINGEN

NR. 464 P. 9

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

8

oordeel dat, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel ex artikel 6 van de Vw 2000 in strijd is met de Vw 2000 of bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

14. Ook het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel is derhalve ongegrond. Het verzoek om schadevergoeding wordt afgewezen.

15. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

28. AUG. 2008 14:12

SBR VREEMDELINGEN

NR. 464 P. 10

AWB 08/29287, AWB 08/29289, AWB 08/29290, AWB 08/29586 inzake

9

VI. BESLISSING

De rechtbank
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/29287:

- verklaart het beroep ongegrond;

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/29289:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/29586:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/29290:

- verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;

- wijst het verzoek om toekenning van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.S. Crince Le Roy, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. M.I. van Meel, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 28 augustus 2008.

Afschrift verzonden op:

28 AUG. 2008

Conc.: MvM
Coll: SW
D: C

VOOR KOPIË CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen de uitspraken in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrecht, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de asielaanvraag bedraagt één week.

De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de vrijheidsontnemende maatregel bedraagt eveneens één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraken op de verzoeken om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Blaas & Van de Grint

advocaten en procureurs

PER POST EN TELEFAX 070-3651380

Raad van State
 t.a.v. afdeling bestuursrechtpraak
 Postbus 20019
 2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
29 AUG 2008	
ZAAKNR.	200806683
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Koninginnenlaan 11
 5211 WD 's-Hertogenbosch

Postbus 1358
 5200 BK 's-Hertogenbosch

Telefoon: 073-6122392
 Telefax: 073-6145540

E-mail: info@blaasvandegrnt.nl

Derdenrekening:
 ING bank (17.18.53.65)
 tnv Stg. Heer Derdeugelden
 Blaas & Van de Grint Advocaten

's-Hertogenbosch, 29 augustus 2008

inzake: / Staatssecretaris van Justitie
 onze ref.: 00002899
 uw ref.: hoger beroep vreemdelingenzaken

Geeft eerbiedig te kennen :

1

De heer verder te noemen appellant, geboren op afkomstig uit Kongo, in deze zaak gekozen woonplaats kiezende te 5211 WD 's-Hertogenbosch aan de Koninginnenlaan 11 ten kantore van advocaat mr P.A. Blaas, die ten deze door appellant als gemachtigde wordt gesteld en die hierbij verklaart door appellant tot het indienen van dit hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn en als zodanig dit hoger beroepschrift zal ondertekenen.

Verweerder in deze is de Staatssecretaris van Justitie, namens deze, de IND, verder te noemen de staatssecretaris, dossiernummer 0006.29.2102.

2

Appellant heeft kennis genomen van bijgevoegde uitspraak (*) van 28 augustus 2008 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, verder te noemen rechtbank, waarbij voor zover in deze aangelegenheid van belang het namens appellant ingediende beroep opheffing vreemdelingenbewaring ongegrond is verklaard. Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen. Hij verzoekt u de uitspraak te vernietigen en alsnog de opheffing van de vreemdelingenbewaring te bevelen alsmede aan hem een schadeloosstelling toe te kennen uit hoofde van onrechtmatige bewaring. Hiertoe is het navolgende van belang.

3

Grief 1

De rechtbank heeft ten onrechte niet onderkend dat appellant rechtstreeks rechten kan ontlenen aan artikel 49 EG richtlijn 73 / 148 inzake het vrije verkeer van diensten alsmede

Blaas & Van de Grint

advocaten en procureurs

aan de richtlijnen 2004 / 38 juncto 68 / 360 en 73 / 148 inzake het vrije verkeer van werknemers.

toelichting :

Naar het oordeel van appellant heeft de rechtbank miskend dat hij in Nederland een aanvraag heeft ingediend om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van richtlijn 2004/38/EG, althans subsidiair, dat hij heeft getracht een aanvraag in te dienen op grond van deze richtlijn op grond waarvan reeds om deze reden de inbewaringstelling onrechtmatig is. Hiertoe is van belang dat vaststaat dat appellant tijdens de AC procedure ondubbelzinnig heeft aangegeven voor deze verblijfsvergunning in aanmerking te willen komen en dat hij deze aanvraag nader heeft geconcretiseerd door onbetwist te stellen dat zijn echtgenote de Britse nationaliteit heeft en dat zij zich op grond van richtlijn 2004/38/EG in Nederland willen vestigen. Dat deze aanvraag tot op heden niet in behandeling is genomen dient niet voor rekening en risico van appellant te komen. Hieruit volgt dat dient te worden aangenomen dat appellant op grond van deze richtlijn rechtmatig verblijf heeft hetgeen zich niet verhoudt met het gelijktijdig in bewaring stellen van appellant hetgeen de rechtbank in onvoldoende mate heeft onderkend. Dat de echtgenote van appellant tijdelijk vanwege een noodzakelijk te ondergane medische behandeling zich niet bij appellant kan voegen maakt dit niet anders.

Appellant verwijst ter nadere onderbouwing van zijn stelling in deze nogmaals naar het arrest van het Hof van Justitie van 25 juli 2008, JV 291 waaruit o.a. volgt dat de omstandigheid dat de echtgenoot niet direct mag meekomen of niet later mag meekomen een Unieburger ervan kan weerhouden om van zijn verblijfsrecht in een andere lidstaat gebruik te maken hetgeen een ongerechtvaardigde inbreuk is op richtlijn 2004/38/EG.

Naar het oordeel van appellant geldt deze redenering ook in zijn procedure nu het feit dat hij in Nederland, ondanks dat hij de echtgenoot is van een Unieburger, wordt gedetineerd hen ervan zal kunnen weerhouden zich in Nederland te vestigen nu detentie immers vanwege de aard van deze maatregel per definitie het recht op vrij verkeer belemmert.

Verder staat vast dat de echtgenote van appellant alsmede appellant zelf ondergetekende gemachtigde hebben verzocht hun belangen in dit kader te behartigen. Hieruit volgt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat betrokkenen gebruik hebben gemaakt van het in artikel 49 EG juncto richtlijn 73 / 148 neergelegde recht op vrij verkeer van diensten op grond waarvan ook om deze reden de inbewaringstelling van meet af aan onrechtmatig is. Hiertoe is van belang dat naar het oordeel van appellant als vaststaand dient te worden aangenomen dat vanwege de aard van de maatregel detentie het vrije verkeer van diensten per definitie in ernstige mate ondermijnd als was het alleen al vanwege het feit dat contact tussen ondergetekende gemachtigde en appellant vanwege detentie dermate wordt ingeperkt dat dit aan een goede dienstverlening in de weg (kan) staan. De rechtbank heeft dit miskend.

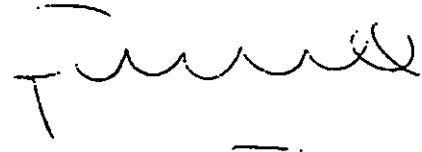
Blaas & Van de Grint
advocaten en procureurs

4

REDENEN WAAROM:

Appellant u eerbiedig verzoekt het ingestelde hoger beroep gegrond te verklaren, de aangevallen uitspraak te vernietigen en alsnog de opheffing van de bewaring te bevelen, onder toekenning van een aan appellant toe te kennen schadeloosstelling, kosten rechtens.

29 augustus 2008

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'T. van de Grint', written in a cursive style.

's-Hertogenbosch.

gemachtigde